

ת"פ 20794/04/13 - מדינת ישראל נגד ויטלי ימאשייב

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 20794-04-13
12 פברואר 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

נגד

ויטלי ימאשייב

המאשימה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אביעד כ"ץ ואילנית נחום

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - יפעת סיל

ק. מבחן סיתונית מור

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שכלל תיקון מהותי בכתב האישום, בשני אישומים כמפורט:

בתאריך 5.4.13 בין השעות 15:00 ל- 19:00 התפרץ לחדר אוכל ישן שלפעלי שער הנגב, באזור התעשייה בשער הנגב, בכך שחתך את הגדר הדרומית ונכנס דרך החלון כדי לגנוב, תוך שגורם נזק בזדון לגדר. בהיותו במפעל ניתק את החשמל, בכך שחתך את הכבל החשמל הראשי בקיר הדרומי המחובר לעמוד החשמל הראשי, פירק את הכבלים וארונות החשמל מהקירות, הוציא אותם מתוך המבנה והניחם במערום, גנב כבל חשמל המשמש להארכה, ניסה לגנוב 4 כבלים בצבע ירוק, 4 כבלים עבים בצבע שחור, 5 כבלים דקים בצבע שחור, שכולם משמשים חלק מקווי התשתיות למבנה, תוך שגורם נזק לקווי התשתיות בזדון, הורס את תשתית החשמל של חלק מאזור התעשייה במקום ובכך גרם לניתוק זרם החשמל בתחנתה דלק שער הנגב, במסעדה, במשרדי ההסעות של מסיעי שער הנגב, בתאורת הרחוב שבמתחם אזור התעשייה וזאת בעת שעשה שימוש בלום מכשיר המשמש לפתיחה אלימה של דלתות ולשבירת המנעולים ובהמשך, נכנס למחסן במתחם חדר האוכל הישן מבעד החלון המזרחי, תוך שימוש בכלי חד ובכוונה לגנוב ומתוך המבנה גנב גנרטור קטן, מנוע, מחברים שונים לצנרת מיכלית דלק, מפתח צינורות, וחלקי חילוף לתחנת דלק תוך גרימת נזק בזדון לרכוש, סורג חלון של המחסן אותו הרס - עבירה של התפרצות למבנה, גניבת תשתיות, גרם נזק לרכוש בזדון

עמוד 1

ואישום של גניבה והיזק לרכוש בזדון.

במסגרת הסדר הטיעון נדחה לצורך קבלת תסקיר והתנאים המגבילים הוקלו. התביעה בכל מקרה הודיעה כי עותרת למאסר בפועל, בעוד הסניגורית הודיעה כי מבקשת לבחון אפשרות של הימנעות מהרשעה.

נתקבל תסקיר ממנו עולה כי הנאשם בן 39, גרוש, אב ל- 2 בנות בגילאי 4 ו- 6 שנמצאות בחזקת האם.

ב- 5.1.14 החל לעבוד מחדש בחב' CNC. לדבריו, עלה ארצה עם אמו וכן זוגה בהיותו בן 25, מצא מקום תעסוקה וכעור שנה החל ללמוד במכללת ספיר וכיום בוגר תואר ראשון בניהול תעשייתי. בהמשך עבד כשכיר. הוא היה נשוי 5 שנים, אך טוען שמשפחת אשתו לא העריכה אותו מספיק וחש שאינו עומד בציפיות ממנו. בהמשך ניסה לעבוד כעצמאי אך נכשל. כמו כן, אסף באיסוף מתכות וברזל כדי לסלק חובות שצבר ולכן עבר העבירות שבפני. בהמשך לאחר שהתגרש, חזר לעבוד כשכיר. טוען שבאותו מועד היה עייף ותשוש ותפקודו נפגם ונפגם גם שיקול הדעת שלו. כיום מסביר כי לוקח אחריות, מבין את חומרת המעשים, חש בושה וחרטה ואף הציעו לו להשתלב בתוכנית של גישור פוגע/נפגע, "צדק מאחה" והוא הסכים כמו כן, הביע נכונות לשאת בתוצאות של מעשיו, אך חושש כי אם יורשע תיפגע אפשרות תעסוקה עתידית.

שירות מבחן התרשמו מאדם המגלה כנות ופתיחות, לוקח אחריות ומבין את חומרת המעשים והתוצאות, בעל יכולת לערוך ביקורת אישית ולכן העבירות לא מעידות על דפוס התנהגות עברייני, אלא רק משקפות תקופה משברית בחייו, בה פעל באופן שאינו אדפטיבי מבלי להפעיל שיקול דעת וחשיבה על תוצאות המעשים והשלכות על חייו.

הם סבורים כי בבסיס יש לו מערכת ערכים נומרטיבית ובעל שאיפה נורמטיבית להתקדם ולהצליח וכי גדל במערכת משפחתית תומכת, אדם על כוחות ומשאבים פנימיים, אך לצד זאת התרשמו כי קיים פער בין תפיסתו העצמית לבין ציפיותיו בעצמו וציפיות הסביבה ממנו ופער זה עומד בבסיס הבחירה שלו לעסוק בתחומי עבודה שונים, מבלי שממצה את השכלתו.

הם סבורים שמעדיף הישגים כלכליים זמינים ומיידים על פני הגשמה עצמית וכי במצב של פיתוי הוא מגמיש מערכת ערכיו להשגת רווח כלכלי.

הם התרשמו כי הפער בבחירות ובאופן שבו מתנהל מעורר בליבו מצוקה, אולם הביע נכונות ראשונית להשתלב בקבוצה טיפולית כדי לבחון לעומק האופן בו מתנהג ובחירותיו וכדי לקבל עזרה ותמיכה בהתמודדות עם קשיים רגשיים.

שירות מבחן סבורים כי עונש בעל מאפיין חינוכי מוחשי הוא שיתאים ולכן ממליצים על צו של"צ בהיקף של 280 שעות כדי למנוע קטיעת המסגרת התעסוקתית שבה נמצא וסבורים כי בכך יש לצמצם סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות בעתיד. כמו כן, ממליצים על צו מבחן כדי לשלבו בקבוצה טיפולית ועל מנת להפנותו לתוכנית של צדק מאחה וכן ממליצים על פיצוי לקורבן. לא באו בהמלצה לבטל הרשעה שכן לא מצאו נימוק לכך.

לאור התסקיר התביעה חוזרת בה מעתירתה למאסר בכלא ומסתפקת במאסר אותו ישא בעבודות שירות עם רכיבים עונשיים נוספים והסניגורית חוזרת בה לביטול ההרשעה, אך מבקשת להימנע לחלוטין ממאסר, ולו בעבודות שירות.

ביקשתי לברר מול שירות המבחן מהות ההמלצה לשלבו בהליך של "צדק מאחה" לכשמדובר בהתפרצות מזדמנת למפעל, והתברר כי טרם פנו לבעל המפעל. כמו כן, ביררתי מדוע פרץ הנאשם דווקא למפעל הזה ומה הזיקה שלו לאותו מפעל ולצורך זאת, כדי למנוע דחית הדיון ביקשתי מהתובע ליצור קשר עם בעלת המפעל.

לאחר שהתובע התקשר ושוחח עם הבעלים התברר כי הנאשם עבד במפעל אחר של מפעלי הנגב שבעלותה ולכן ידעה במי מדובר ואף יכלה לציין את מספר הזהות שלו וטענה שאין לה כל ענין להיפגש בו. כמו כן, בירר מולה על פי בקשת בית משפט אם פוצתה מחב' ביטוח על הנזקים ונמסר לו שלא פוצתה. ביררתי לכן מול הנאשם מדוע לא סיפר לא לסניגורית ולא קצינת המבחן מה הזיקה שלו לבעלת המקום, אך לדבריו לא היה מודע לכך שפרץ למקומות הנמצאים בבעלות המעסיקה שלו וכי יש מרחק של מספר קילומטרים בין המקום שבו עבד, במפעל שבבעלותה, לבין המקום אליו פרץ.

מבדיקת התביעה בתיק עולה שהמשטרה אף היא לא היתה מודעת לזיקה של הנאשם לבעלת המקום, אך אינה להפריך טענתו כאילו היה מודע לזיקה זו. הנאשם טוען שמדובר במקום שהוא נטוש ולכן פרץ לשם.

באשר למדיניות הענישה בגין העבירה של התפרצות למבנה וגניבה מתוכו, העונש הראוי הוא בהחלט מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח. כיום המדיניות העונשית הינה להחמיר בעונשיהם של אלו העושים ברכוש הזולת כבשלהם. תחושת חוסר האונים של הציבור, שרכושו הפך הפקר, אובדן האימון הבסיסי של האזרח ביכולת של הרשויות ליתן לו הגנה על רכושו ריבוי ההתפרצויות שהוליד הצורך להוסיף עוד ועוד אמצעי הגנה כדי לרכוש מעט ביטחון - כל אלו ועוד מחזקים הצורך להרחיק מפגעים אלה מן החברה ולנעול אותם מאחורי סורג ובריח כדי להגן על החברה מפניהם.

ביולי שנת 2012 נכנס לתוקפו תיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז-1977, בדבר הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה.

על פי התיקון, בבוא ביהמ"ש לגזור הדין עליו להטיל עונש שיהיה בו להלום חומרת העבירה ונסיבותיה ולאזן בין האינטרס של הציבור לנסיבותיו האישיות של העבריין. התחשבות בסיכויי שיקום תהא רק אם יש הצדקה לחרוג מהעונש הראוי וההולם בדרך כלל.

הערך המוגן הוא ברור, הצורך להגן על רכושו הציבור ובטחונו. במקרה זה מדובר בגניבה של כבלים חשמלים. לגבי גניבה של כבלים בית המשפט הביע דעתו לא אחת כי מן הראוי להחמיר ולהטיל עונשי מאסר לא רק בשל הנזק הפוטנציאלי הטמון, אלא גם בשל האפשרות של פגיעה ממשית בטחון הציבור. כאמור במקרה זה ניתוק הכבלים וגניבתם גרמו לניתוק החשמל במקומות נוספים, ביניהם מסעדה, תחנת דלק ועוד. הנאשם ראה לנגד עיניו אך ורק טובתו האישית, התעלם מהפגיעה שפגע בציבור. פגיעה זו יכלה להיות חמורה יותר בהתחשב בעובדה שמדובר בהפסקה באספקת החשמל.

העונש ההולם עבירת התפרצות למפעל וגניבה הינו עונש הנע בין עונש מרתיע לעונש מאסר לריצוי בכלא, ובמקרה שנסיבותיו חמורות או מדובר בעבריין רצידיביסט שלחובתו הרשעות קודמות מאותו סוג, או אם קיים חשש ממשי להישנות עבירה זו בעתיד- אף מאסר ארוך, על אחת כמה וכמה לכשמדובר במקרה בו יש להטיל ענישה המרתיעה הן אותו והן את הציבור, במקרה שבפניי.

למרות זאת שקלתי אם אכן אין מקום להעדיף את האינטרס האישי הצר של הנאשם על פני האינטרס הציבורי הדורש החמרה, ביררתי אם יהיה מוכן לבצע של"צ בהיקף גדול מהמומלץ, אולם כאמור, התברר כי במקרה זה לא יהיה הליך של צדק מאחה בשל התנהגות הבעלים, כמו כן התברר לי כי הבעלים מכיר את הנאשם, כאמור וכי לא פוצה על ידי חברת הביטוח. בכך יש נסיבות מחמירות ולכן מצאתי כי האיזון הנכון אכן, הראוי במקרה זה, הינו הימנעות ממאסר בכלא, התחשבות בתקופת המאסר ומתן אפשרות לשאת המאסר בעבודות שירות.

בהתחשב בכל האמור, אני דנה את הנאשמת לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים בניכוי תקופה של חודש וחצי שהיה עצור והיתרה תרוצה בדרך של עבודות שירות במרכז קליטה ברנע אשקלון וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח מר שרון ישראלי.

תחילת ריצוי המאסר מיום 6/5/14 ועליו להתייצב בשעה 08:00 במועד זה בפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).

על הנאשמת לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובת/ה ובפרטיו/ה. במידה ויהיה צורך למסור דגימות שתן לבדיקה, הממונה רשאי לדרוש זאת. סירוב לאפשר זאת, יקים עילה להפסקת העבודות.

כמו כן, מוסבר לו/ה כי עליו/ה לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של ריצוי העבודות ולריצוי העונש בין כותלי הכלא.

2. אני מטילה על הנאשמת 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא תיעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

3. שישה חודשים מאסר מותנה למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה מסוג עוון וכן היזק לרכוש בזדון.

4. קנס בסך 1,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 2 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10/4/14 ואילך.

5. הנאשם ישלם פיצוי סימלי בלבד למפעלי שער הנגב באמצעות המנהל הרשום בסך 4,000 ₪ אשר יקוזזו מהפקדון והיתרה תשולם תוך 60 יום.

6. הנאשמת/ת/יחתום על התחייבות בסך 7,500 ₪ להימנע מביצוע העבירה/ות בהן הורשע במשך 3 שנה/ים מהיום.

אם לא ת/יחתום על ההתחייבות, ת/יאסר למשך 90 ימים.

עמוד 4

7. הנאשמת/ת/ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

לצורך זאת עליו/ה לחתום על צו מבחן.

מוסבר לנאשמת/ת כי אם לא י/תעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ב אדר תשע"ד, 12/02/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

החלטה

הרכב של הנאשם ומכשיר הטלפון יושבו לנאשם.

מכשיר הפריצה יושמד.

פריטים נוספים יושבו לבעלים, יחולטו או יושמדו בהתאם לערכם.

ניתנה והודעה היום י"ב אדר תשע"ד, 12/02/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

קלדנית: אביבה + שרה